

Еквівалентний – переклад, що відображає первинний текст на рівні з еквівалентністю;

Буквальний – переклад, що відтворює розмовні неіснуючі елементи, після чого або порушується норма чи узус мови перекладу, або виявляється спотвореним дійсний зміст оригіналу;

Вільний – переклад, що виконується на значно нижчому рівні еквівалентності, ніж той, що може бути досягнутим за даних умов перекладацького акту;

Отже, прагматичні аспекти перекладу спонукають появу великого практичного і теоретичного інтересу.

ПОНОМАРЕНКО Н.В., *к. філол. н., доцент*

ПОНОМАРЕНКО В. Є., *ст. викадач*

СЕЛІВАНОВА А., *студентка*

Український державний університет залізничного транспорту

Харків, Україна

ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ «CASE STUDY» ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В УНІВЕРСИТЕТІ

Технології стали важливою частиною навчання іноземним мовам. Метод кейсів є ефективним засобом підвищення ефективності навчання у вищій школі. Він, звичайно ж, має значні функціональні можливості, відповідає вимогам сучасної освіти. При цьому він відрізняється не тільки освітнім ефектом, пов'язаним з отриманням професійних знань і навичок, а й впливом на соціалізацію студентів, формування їх особистісних якостей. Головним в використанні цього методу є те, що він дозволяє реалізувати найбільшою мірою творчий потенціал викладача. Він є не зовсім жорсткої схемою здійснення навчання, відрізняється багатством і різноманітністю. Цей метод потребує постійної взаємодії з методологією, яка розвиває його концепцію, насичує його зміст. По суті справи, метод формує прогресивну парадигму викладацької діяльності, яка відрізняється більш високим рівнем ефективності і відповідає вимогам часу. Разом з тим метод кейсів не є універсальним. Їм потрібно користуватися не замість, а разом з класичними навчальними методиками, тобто ситуаційний аналіз повинен не замінювати, а доповнювати лекції, семінари та практичні заняття. Щодо співвідношення в методах навчання не

може бути універсальних рекомендацій. Кожна спеціальність під час вивчення іноземної мови вимагає формування методичної стратегії і визначення в ній свого місця методу кейсів [4]. Кожен студент починає роботу з образного уявлення теоретичного матеріалу, для чого використовуються динамічні можливості комп'ютерної інформації.

Навчальна інформація пред'являється в темпі, розрахованому на «середнього» студента [1]. Теоретичний матеріал уроку охоплює граматику іноземної мови. Передбачається, що студенти не ведуть записів, а лише знайомляться з інформацією на екрані монітора. Якщо запропонований рівень іноземної мови занадто низький, то студент може його збільшити. Якщо темп високий, то не потрібно турбуватися – будь який фрагмент матеріалу можна переглянути скільки завгодно раз при виконанні тренувальних завдань за допомогою підказки [1]. Після демонстрації теоретичного матеріалу розглядається його застосування для вирішення типових завдань, тобто кейсів. Наводяться зразки виконань завдань, які супроводжуються посиланнями на відповідні положення теорії і можуть служити зразками оформлення, темп регулюється студентом. Передбачена можливість, за бажанням викладача, обов'язкового перегляду теоретичного матеріалу студентами. Разом з тим навіть в цій ситуації надана студентам можливість вивчення теоретичного матеріалу [3]. Далі перед студентам ставиться питання про те, чи хоче він потренуватися у вирішенні типових завдань. Якщо відповідь – так, то йому пропонуються тренувальні завдання, при вирішенні яких він може користуватися підказками. Вони не підраховуються і на оцінку не впливають. Що стосується самої методики роботи з використанням методу кейсів, при організації дискусії слід дотримуватися наступних методичних рад, які стали результатом багаторічних спостережень [2]:

1. Плануйте обговорення в групах з 10-25 осіб. Великі групи слід розбити на підгрупи, щоб полегшити обговорення і забезпечити вільний обмін ідеями.

2. При визначенні ліміту часу враховуйте характер теми. Більш складні теми можуть вимагати більшого часу на обговорення, тоді як більш прості питання можна обговорити протягом декількох хвилин.

3. Розташуйте місця для учасників дискусії таким чином, щоб всі могли легко бачити і чути один одного.

4. Допоможіть групі вибрати тему для обговорення і виділіть достатньо часу на її дослідження і вивчення. Таким чином, учасники зможуть сформулювати ідеї і планувати свої питання до них.

5. Завжди на початку дискусії відведіть кілька хвилин для пояснення учасникам її цілі і з'ясування, чого ви сподіваєтеся отримати від них, і що вони сподіваються отримати від вас.

6. Дайте учасникам вказівки щодо процесу та процедури дискусії: як їм слід поводитися, яку роль будете виконувати ви.

7. На початку задайте дискусії вірний напрям. Задавайте питання і кличте тези, виходячи з навчальних цілей. Ефективно контролюйте поведінку лідерів групи. Ними можуть бути ті, хто відчуває себе вільніше, або ті, хто мають більш глибокі знання і досвід в порівнянні з іншими. Не гальмуйте сильних учасників, але дайте їм можливість навчитися поважати і цінувати погляди і внесок інших.

8. У сприятливий момент підведіть підсумки дискусії. Застосовуйте для цього роботу в групі. Запропонуйте кожному учаснику сформулювати короткий підсумок дискусії або попросіть одного-двох учасників представити свій варіант перед аудиторією [2, 3]. Коротке резюме найголовніших пунктів може бути викладено викладачем усно. Тому викладач може використовувати метод кейсів під час ефективного викладання іноземної мови в ВНЗ. Як показала практика, комп'ютер виявився прекрасним помічником викладача іноземної мови на уроках.

Список використаних джерел

1. Конышева А.В. «Проблема организации самостоятельной работы студентов технических специальностей по иностранному языку». *Материалы II Международной научно-практической конференции. «Организация самостоятельной работы по иностранному языку в вузе» в г. Полоцке 17-18 октября 2006 г.* Новополоцк, 2006 . С. 5-12.

2. Крюкова О.П. Эффективная коммуникация между учителем и учащимся в учебной среде, опосредованной компьютером: проблемы и решения (на материале обучения английскому языку). *Теория и практика коммуникации. Вестник РКА.* Вып. 2. Под общ. ред. И.Н. Розиной. Ростов-на-Дону: Изд-во ИУБиП, 2004. С. 85-93.

3. Павлович Т.С. К вопросу об организации самостоятельной работы при обучении иностранному языку. *Материалы I Республиканской научно-практической конференции. «Новые технологии в современном процессе обучения» в г. Полоцке, 2003 г.* Новополоцк, 2003, с. 374-376.

4. Угольков В.В. Роль Интернета в обучении иностранных языков в вузе. *Сборник научно-исследовательских работ.* Вып., с. 117-121